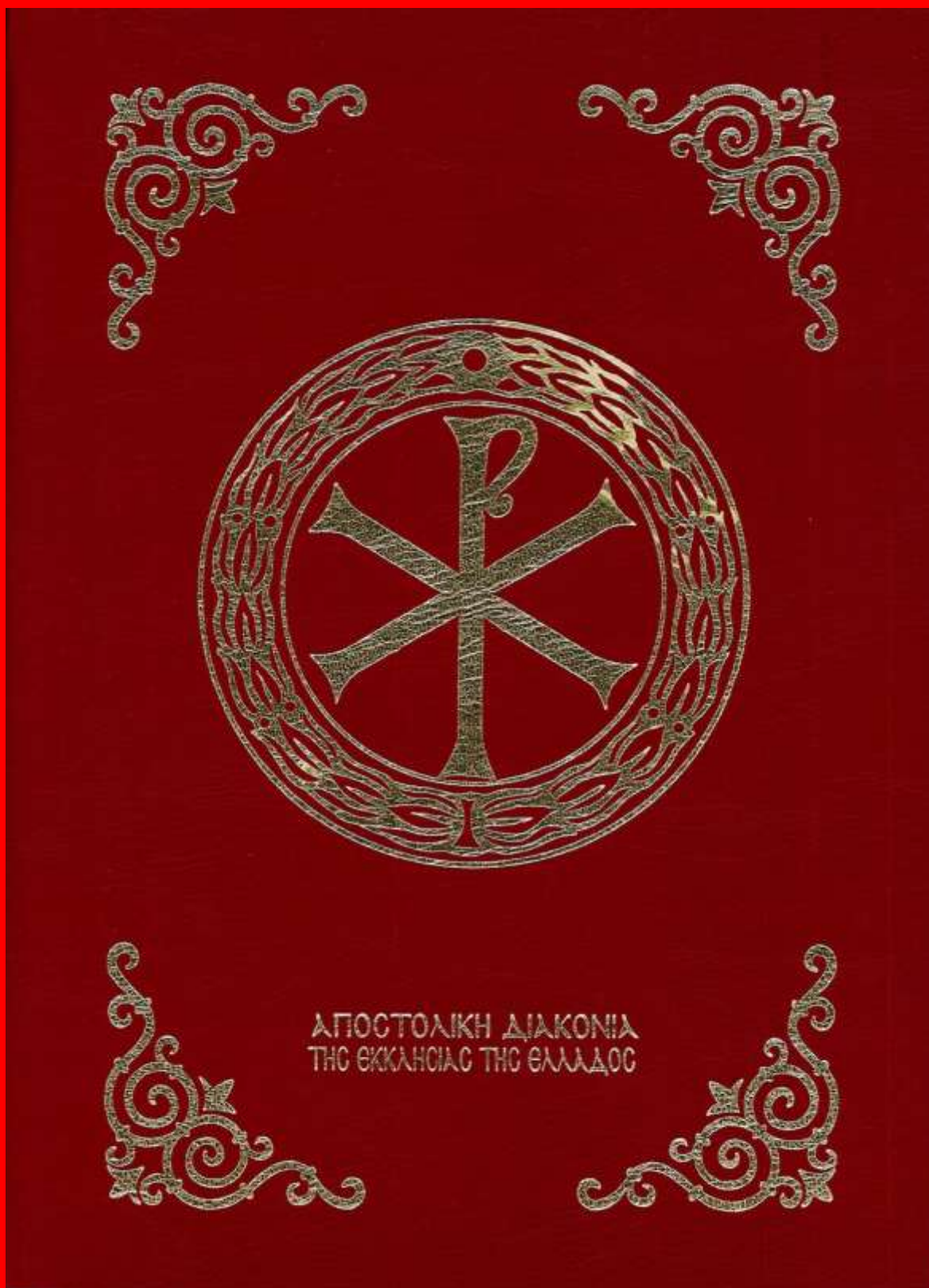

TEZAU LITURGIC
4 OCTOMBRIE
NIKODIMOS AERAKIS

PARACLISUL
SF. MUCENIȚE
DOMNINA, VERINA
ȘI PROSDOCA
DE LA
ANTIOHIA SIRIEI

ATENA, 2020

4 ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

ΔΟΜΝΙΝΑ ΜΑΡΤΥΣ & ΘΥΓΑΤΕΡΕΣ

ΑΥΤΗΣ ΒΕΡΙΝΑ & ΠΡΟΣΔΟΚΗ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Ποίημα Αρχιμανδρίτου Νικοδήμου Ξεράκη

Ὁ Ἱερεὺς ἄρχεται τῆς Παρακλήσεως μετὰ τὴν
δοξολογικὴν ἐκφώνησιν:

*Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

Ὁ χορὸς: *Ἀμήν.*

Ἦ μὴ ὑπάρχοντος Ἱερέως, ἡμεῖς τό:

*Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ
Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, Ἀμήν.*

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Καὶ εὐθύς ψάλλεται τετράκις ἐξ' ὑπαμοιβῆς, μετὰ τῶν
οἰκείων στίχων:

*Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.*

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τὸ ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Στίχ. γ'. Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Εἶτα τὸ τροπάριον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰς θυγατέρας τῆς Δομνίνης τιμῶμεν, τῆς παρθενία ἐρασθείσας τοῦ κάλλους, καὶ τῆς ἀγνείας Μάρτυρας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· ἔργῳ γὰρ λαμπρῷ ἀπέδειξαν, τὴν θερμὴν αὐτῶν πίστιν, θάνατον ἐλόμεναι, ἀτιμώσεως βίου, ἀποπνιγεῖσαι σύντρεϊς ἐν χαρᾷ, χάριτι θεία, στεφθεῖσαι ὡς Μάρτυρες.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ, Σοὺς γὰρ δούλους σῴζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμός ν' (50).

Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ
ἀκροστιχίς: Δομνίαν, σὺν θυγατράσιν, ὕμνοις τιμῶ.
Ν(ικοδήμου).

Ὤδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Δομνίαν ὑμνῆσαι ἐπιθυμῶ, καὶ τὰς θυγατέρας, τὰς
πνιγείσας ὑπὲρ Χριστοῦ· διὸ ἱκετεύω Θεὸν Λόγον, τοῦ
ἀποστεῖλαι μοι Πνεῦμα Παράκλητον.

Ὅδὸν ἀληθείας καὶ ἀρετῆς, Δομνίνα διδάσκεις,
θυγατέρας σου εὐκλεεῖς· ἐτήρησαν δὲ τὴν παρθενίαν,
διὰ θυσίας τοῦ βίου ἀλώβητον.

Μεγάλη Δομνίνα ἡ σὴ φροντίς, περὶ παρθενίας, καὶ
ζωῆς τῆς ἐν οὐρανοῖς· στηρίζεις γὰρ κόρας σου ἁγίας,
μεθ' ὧν ἐπνίγης ὡς Μάρτυς πανένδοξε.

Θεοτοκίου.

Ναὸν τῆς ἀγνείας περικαλλῆς, σὺ πέλεις Παρθένε,
καὶ παρθένων καταφυγή, μητέρων δὲ στήλη
σωφροσύνης, καὶ ἀρετῆς θαυμαστὸν ἀκροθίνιον.

Ὤδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἰσχυραὶ ἐν τῇ πίστει αἱ εὐκλεεῖς Μάρτυρες,
σπεύδουσιν εἰς δώματα θεῖα, πρὸς γάμον ἔνθεον,
μετὰ Νυμφίου Χριστοῦ, ἐν οὐρανίᾳ παστάδι, ἐν ᾗ φῶς
ἀνέσπερον, Λόγος Θεάνθρωπος.

Νικηφόρους ὀρώμεν τὰς τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρας,
μετὰ πρωτοτόκων Μαρτύρων, ἐν Παραδείσῳ νῦν,
εὐφραινομένας λαμπρῶς, καὶ ὑμνωδούσας ἀπαύστως,
Κύριον φιλάνθρωπον, τὸν Τρισυπόστατον.

Ἀληθῶς ὃ Δομνίνα νυμφαγωγὸς γέγονας, πρὸς τὸν
ἐραστὴν καὶ Νυμφίον, τῶν θυγατέρων σου, καὶ
συνεργεῖς θαυμαστῶς, τοῦ νυμφευθῆναι σὰ τέκνα, τὸν
Χριστὸν ὡς Μάρτυρες, καὶ καλλιπάρθενοι.

Θεοτοκίου.

Νεανίδων ἡ Πρώτη Λόγον Θεοῦ τέξασα, πρέσβευε
ἀπαύστως ὡς Μήτηρ, πρὸς τὸν Θεάνθρωπον, ὅπως
ῥυσθῶμεν ἀγνή, ἐκ τῶν τοῦ κόσμου σκανδάλων,
ἀνυμνοῦντες Δέσποινα, τὰ μεγαλεῖά Σου.

Φρουρήσατε, ταῖς πρὸς Θεὸν ὑμῶν Μάρτυρες
ἱκεσίαις, ἐκ παντοίων πειρασμικῶν δεινῶν ἐπιθέσεων,
τοὺς πόθῳ ὑμῶν τὴν μνήμην τελοῦντας.

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ
τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς
ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Τοῦ κόσμου τερπνά, πανένδοξοι ἡρνήθητε, Τριάδα
σεπτὴν, ἐνθέως ἀγαπήσασαι, καὶ ζωὴν ἐθύσατε, ὃ
Δομνίνα Μάρτυς σὺν τέκνοις σου, τοῦ φυλάξαι τὴν

πίστιν Χριστοῦ, καὶ ἀγνείαν τελείαν, καὶ παρθένων τιμήν.

Ῥδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Σὺ Χριστὸν τὸν Θεάνθρωπον, διὰ τῆς θυσίας σου διεκήρυξας, ὃ Δομνίνα ὡς Νυμφίον σου, ὄν σὺν θυγατράσι σου ἠγάπησας.

Ὑπακούσασα Κτίστη σου, τῶν σῶν θυγατέρων ὄντως ἐφύλαξας, ὃ Δομνίνα τὴν ἀγνότητα, ἀποπνίξασα αὐτὰς ἐν ὕδατι.

Νεανίδων αἱ πάναγνοι, ἡ κλεινὴ Βερίνα καὶ ἡ Προσδόκη ὁμοῦ, παρθενίαν διεφύλαξαν, ὑπὲρ Λόγου σεπτῶς μαρτυρήσασαι.

Θεοτοκίου.

Θεοτόκε πρεσβείαις Σου, ἐκ παντὸς κινδύνου ἡμᾶς διάσωσον, ὡς γεννήσασα τὸν Κύριον, τὸν λυτρώσαντα τὸν ἄνθρωπον.

Ῥδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὑψιστον Θεόν, ἡ Δομνίνα ἀγαπήσασα, τῆς γῆς φθαρτὰ καὶ μάταια ἐν χαρᾷ, σὺν θυγατράσιν, ἠρνήθη τε καὶ κατέθυσεν.

Γόνους σου ἀγνοῦς, σὼ Νυμφίῳ Μάρτυς δέδωκας, καὶ σὺν αὐτοῖς ἐν πίστει ἀκλινεῖ, τοῦ μαρτυρίου, τὴν τελευτὴν ἐπεδίωξας.

Ἄπαντας ἡμᾶς, ἐν ἀγνείᾳ διαφύλαξον, ὦ Δομνίνα
ταῖς λιταῖς σου πρὸς Χριστόν, καὶ μοναζόντων, τὰ
τάγματα περιφρούρησον.

Θεοτοκίου.

Τέξασα Χριστόν, ἐν ἀγκάλαις Σου ἐβάστασας, καὶ
ἐγαλούκησας Αὐτὸν ὑπερυφῶς, τὸν τροφοδότην, τοῦ
κόσμου Θεοχαρίτωτε.

Ῥδὴ σι'. Τὴν δέησιν.

Ῥημάτων, τοῦ Θεανθρώπου ἤκουσαν, ἡ Βερίνα σὺν
τῇ θείᾳ Προσδόκῃ, ἐκ τῆς μητρός, καὶ Ἀγίας
Δομνίνης, καὶ ἑαυτὰς ἐκουσίως προσήνεγκαν, ὡς
θύματα τοῦ Ἰησοῦ, Ὅς ἐνδόξως αὐτὰς ἐστεφάνωσεν.

Ἀλλοίωσον, τοῦ νοός μου φρόνημα, σαῖς πρεσβείαις
ὦ Δομνίνα πρὸς Λόγον· ὅτι κακοῖς, ἡ ψυχὴ
διεστράφη, ἐπιποθοῦσα αἰεὶ ματαιότητος, καὶ ἔρεβος
ἀντὶ φωτός, ἐν ψυχῇ μου ὑπάρχεις πανένδοξε.

Στερέωσον, ὦ Δομνίνα δοῦλόν σου, ἐν ἀγῶνι σαῖς
πρεσβείαις πρὸς Κτίστην· ὅτι πολλοί, τῶν ἐχθρῶν μου
συλοῦσι, τοὺς θησαυροὺς τῆς καρδίας πανένδοξε,
ἐπίσταμαι ὁ ταπεινός, τῆς ψυχῆς οὐχ ὁ κόσμος
ισάξιος.

Θεοτοκίου.

Ἰκέτευσον, Σὸν Υἱὸν πανάχραντε, ὑπὲρ γένους Σου ἀγνή Θεοτόκε· ὅτι πολλοί, λυμεῶνες εἰσῆλθον, ἐν τῇ ζωῇ τῶν πιστῶν θεοδόξαστε· καὶ λύκοι καὶ διαστροφεῖς, ἐν δορᾷ τῶν προβάτων ἐν ποίμνῃ Σου.

Φρουρήσατε, ταῖς πρὸς Θεὸν ὑμῶν Μάρτυρες ἱκεσίαις, ἐκ παντοίων πειρασμικῶν δεινῶν ἐπιθέσεων, τοὺς πόθῳ ὑμῶν τὴν μνήμην τελοῦντας.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὥς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κουτάκιον. Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

ὦ Δομνίνα σὺν τέκνοις ἡμῶν φῶς ὑπάρχετε, ἀρνηθεῖσαι ζωὴν ἀτιμώσεως ἔνδοξοι, ἀποπνιγεῖσαι περιχαρῶς ὑπὲρ τοῦ Ἰησοῦ· καὶ νῦν ἴστασθε, ἐν οὐρανῷ, πρὸ τοῦ Κυρίου εὐλαβῶς, καθορῶσαι τὴν δόξαν Αὐτοῦ· σπεύσατε εἰς πρεσβείαν, ὑπὲρ δοκιμαζομένων, πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον Χριστόν, ὅπως τύχωμεν ἀφέσεως.

Εἶτα, οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: *Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις Αὐτοῦ.*

Στ.: *Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.*

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. 21: 12-19

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσι γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσιν, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἥ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων, καὶ συγγενῶν, καὶ φίλων, καὶ ἀδελφῶν· καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θριξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα: Ταῖς τῶν Ἀθληφόρων...

Καὶ νῦν: Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.
Στ.: Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Πάντες ἀνυμνήσωμεν, τὰς θυγατέρα Δομνίνης, ἐν ψαλμοῖς καὶ ᾠσμασιν, τῆς Προσδόκη ἅπαντες καὶ Βερίναν τε· ἀρετῆς πρότυπα, χάριτος δοχεῖα, παρθενίας ἀγάλματα, ζωῆς ἐγένοντο, εὐαγγελικῆς τὰ ἀντίτυπα· ἀνθρώποις καὶ Ἀγγέλοις τε, πρόξενoi χαρᾶς καὶ ἐκστάσεως· ὄντως θεοφρόνως, Χριστῷ

ἀφομοιώθησαν πιστῶς, καὶ ὑπ' Αὐτοῦ ἐδοξάσθησαν,
ὡς θύματα ἑνθεα.

Ὁδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ναὸν τοῦ Παρακλήτου, αἱ παρθένοι τὸ σῶμα, τῷ
Θεανθρώπῳ Χριστῷ, προσήνεγκαν θυσίαν, ἐν ὕδασι
πνιγεῖσαι, σὺν μητρὶ καὶ συμψάλλουσαι· Ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὑμᾶς οἱ ἐν τῷ κόσμῳ, θυγατέρας Δομνίνης,
ἐπευφημοῦμεν λαμπρῶς, τιμῶντες τὴν ἀγνείαν, καὶ
ἄμετρον θυσίαν, δι' ἣν καίρουσαι ἄδετε· Ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μητέρα θεοφόρον, προστάτιν θυγατέρων, καὶ
παρθενίας αὐτῶν, τιμήσωμεν σὺν τέκνοις, Βερίνη καὶ
Προσδόκη, καὶ Χριστῷ πάντες ἄσωμεν· Ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίου.

Ναὸς τοῦ Θεοῦ Λόγου, γέγονας Παρθένε, καὶ
φωτοφόρος σκηνή·
ἰκέτευε ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν Σε ὑμνούντων, καὶ
ψαλλόντων σὺν Σοὶ ἐν χαρᾷ· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν,
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ψδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Ὁδηγηθεῖσαι, ὑπὸ μητρὸς αἱ παρθένοι, καταθύουσι
βίον Κυρίῳ, Ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ἰσχὺν λαβοῦσαι, παρὰ Κυρίου αἱ σύντρεις,
ἐπεπόθησαν δώματα θεῖα, ἐν οἷς ἀνυμνοῦσιν,
ἀπαύστως τὸν Σωτῆρα.

Σὺν τῇ Δομνίνῃ, ἐν οὐρανοῖς ἀνυμνοῦσι, θυγατέρες
αὐτῆς Θεοφόροι, τὴν σεπτὴν Τριάδα, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Θεοτοκίου.

Τεθεωμένη, ἐν οὐρανοῖς ἡ Παρθένος, δευτερεῖα
Τριάδος κατέχει, ἧς τὴν θεῖαν δόξαν, ὑμνεῖ εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Ψδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκου.

Ἰσχυῖ Σου Χριστέ μου, Σὲ ὁμολογοῦσιν, μήτηρ
Δομνίνα σὺν κόραις αὐτῆς εὐθαρσῶς, καὶ ἐν πνιγμῷ
ἐκουσίῳ, Σὲ μεγαλύνουσιν.

Μετάδος μοι σὴν χάριν, τῆς αὐτοθυσίας, καὶ
μαρτυρίου τὸν πόθον πρὸς δόξαν Θεοῦ, σαῖς ἱκεσίαις
πρὸς Λόγον, Δομνίνα ἔνδοξε.

Ὡ μῆτερ τῶν Μαρτύρων, σὲ ὁμολογοῦμεν, τῆς Ἐκκλησίας τὸ κλέος, Δομνίνα σεμνή, καὶ Ἀθλοφόρων Ἀγίων, πιστὸν ἀντίτυπον.

Θεοτοκίου.

Νικήσασα Παρθένε, διὰ τοῦ Υἱοῦ Σου, τοῦ διαβόλου τὸ κράτος δεικνύεις βροτοῖς, τῆς σωτηρίας τὴν πύλην, Χριστὸν τὸν Κύριον.

Μεγαλυνάρια.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον Σὲ μεγαλύνομεν.

Χαίρετε ὦ Μάρτυρες τοῦ Θεοῦ, Δομνίνα Βερίνα, σὺν Προσδόκῃ τῇ θαυμαστῇ, ἐν ζήλῳ ποθοῦσαι, Χριστῷ εὐαρεστῆσαι· δι' ὅν αὐτεξουσίως, αὐτὰς ἐθύσατε.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν ἐν ᾠδαῖς, Δομνίναν καὶ τέκνα, τὰς παρθένους τοῦ Ἰησοῦ, τὰς ἀξιωθείσας, στεφάνων μαρτυρίου, καὶ δόξης αἰωνίου, ἐν θείοις δώμασιν.

Πάντες ἀνυμνήσωμεν εὐλαβῶς, Βερίναν Προσδόκην, καὶ Δομνίναν τὴν θαυμαστήν, Χριστοῦ

θείας νύμφας, ἀγνόητος τὰς βάσεις, παρθένων καὶ
Μαρτύρων, πάνσεπτα πρότυπα.

Δομνίνα Βερίνα σὺν ἀδελφῇ, Προσδόκη τυθεῖσαι,
ἐκουσίως ὑπὲρ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε Κυρίῳ, ὑπὲρ
παρθενευόντων, καὶ ἀγωνιζομένων, ὑπὲρ ἀγνόητος.

Ὑμνοῖς εὐφημήσωμεν τὰς κλεινάς, Δομνίνης
θυγατέρας, ἀθλησάσας ὑπὲρ Χριστοῦ, τιμώσας ἐν
ἔργοις, θεσμὸν τῆς παρθενίας· διὸ σὺν ταῖς παρθένοις,
ἀεὶ εὐφραίνονται.

Μῆτερ ἡξιώθης ἐν οὐρανοῖς, ἀεὶ σαββατίζειν, καὶ
Νυμφίον σου καθορᾶν, δυσὶ σὺν θυγατράσι, Βερίνη
καὶ Προσδόκη, καὶ Τούτῳ μεσιτεύειν, σωθῆναι
ἅπαντας.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς
Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ
ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς
Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί...

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. Μὴ
ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν

ἡμῶν. Ἀλλ' ἐπίβλεπον καὶ νῦν ὡς εὖσπλαχνος καὶ
 λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεός
 ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαός Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου
 καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν...

Τῆς εὖσπλαχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν,
 εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή
 ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων,
 Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, τὴν Ἑκτενῇ Δέησιν, ἡμῶν ψαλλόντων
 τὸ λιτανευτικόν· *Κύριε ἐλέησον*. Ὑπὸ τοῦ Ἱερέως
 Ἀπόλυσις. Καὶ τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν
 Εἰκόνα καὶ χριομένων δι' ἁγίου ἐλαίου, ψάλλονται τὰ
 παρόντα Τροπάρια: Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δεῦτε, τὴν Δομνίναν εὐλαβῶς, σὺν ταῖς θυγατράσι
 ταῖς θείαις, ἀνευφημήσωμεν νῦν· πάντα γὰρ
 κατέλιπον, τὰ ἐν τῷ βίῳ τερπνά, καὶ Χριστῷ
 ἠκολούθησαν, τιμῶσαι ἐν πόθῳ, σώματος ἀγνότητα,
 ψυχῆς τὰ τίμια· ὅθεν, ὡς ἄρνία τυθεῖσαι, ὄντως
 σαββατίζουσιν αὐται, σὺν τοῖς πρωτοτόκοις καὶ
 συμμάρτυσιν.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου,
 καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ
 Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

